

Březová kůra

měsíčník skautského oddílu TROJKA SHAWNEE ZÁBŘEH

číslo 156 / 15. ročník

Mauglího právě čeká ocenění za první místo na Uzlařské regatě ve své kategorii.

V tomto čísle najdete vše důležité, co se v oddíle Trojka Shawnee událo v měsíci listopadu roku 2003.

Úvodem

Právě vyšlo nové číslo našeho oddílového časopisu. Je to již třetí letošní a musím říct, že zatím asi nejkvalitnější, co se týče vámi dodaných příspěvků. Na úvod chci opět vyzdvihnout ty, bez kterých by náš časopis asi nebyl – jako vždy jsou to MIČKINIKWA, Stopař, Křeček, Cestovatel, Michal a Rakša. Další částí přispěvatelé taky přiložili ruku k dílu, resp. článek do časopisu – Mičím a Mauglí. Poprvé si budete moci přečíst zdařilé články od nových lidí – konkrétně Dračka a Tarzana.

Nahoru jde nejen kvalita příspěvků od starších, ale i jejich množství. Mimořádně kvalitní příspěvky co se týče obsahu tentokrát dodali Michal, Mičím a Tarzan. Popisují svá dobrodružství na Akci Chameleon. Je vidět, že si na časopis našli čas a měli chuť se s vámi o své zážitky rozdělit. Jejich humorné a čtivé články vřele doporučuji.

Těší mě to zejména proto, že minulá redakční rada dopadla tak trochu fiaskem, protože přišly pouze stálíce našeho redakčního nebe, a to Křeček a Cestovatel. (Navíc jsme neměli klíče, takže jsme schůzovali před klubovnou. Details prozradí Křeček.). Všem ostatním, kteří se měli účastnit a nepřišli, musím ale říct, že to nebude vadit, pokud příspěvky včas a kvalitně dodáte.

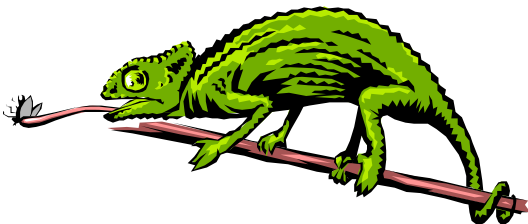
Mrzí mě, že ani napotřetí zde nemají svou stránku všechny Šavanské družiny. No nedá se nic dělat, snad se to po Vánocích povede.

Právě dneska, kdy tento úvod píšu, začíná prosinec a blíží se Vánoce. Proto bych chtěl všem popřát aby dostali od Ježíška to, co si přejí a aby si vánoční volno užili k odpočinku od školy, případně zaměstnání. Užijte si stromeček, kapra, cukroví, koledy, pohádky, dárky, dobré jídlo, bruslení, reklamu na Coca-Colu, lyžování, dlouhé spaní, sourozence, maminku, vánoční besídku, volno, sníh a Březovou kůru.

Věřím že po Vánocích se opět setkáme v činnosti a že povánoční Kůra bude mít aspoň tolik stránek co dnes, protože si najdete čas a něco zajímavého napíšete.

V listopadu proběhla také avizovaná Akce Chameleon. Její popis naleznete uvnitř čísla a o co na akci šlo a jak probíhala, jste se jistě dověděli od některých starších. Takže je na mě, abych to shrnul:

Účastníci byli v noci vysazeni na neznámém místě („seskok z letadla“). Měli za úkol dostat se ve stanoveném času do místa kontaktu se spojkou, kde akce končila. Neměli mapu a jen trochu jídla a pár věcí. Přesto se ukázalo, že se jen tak něčeho neleknu a všichni v pohodě dorazili do cíle.

Akce se účastnili Tarzan, Cestovatel a Plamen jako spojenci. Vedli si vcelku úspěšně, do cíle v Července donesl svůj život jediný Tarzan. Musím ocenit nadšení, s jakým se tito tři

kluci do akce vrhli a jak ji prožívali. Doufám, že se z jejich článků dozvíte, jak Plamen „drže“ unikal v tmavých uličkách před Mičímem, jak Tarzan plánoval útok na nádraží v Července, i to jak Cestovatel a spol. v šest ráno počítali nákladní vagóny, převážející zbraně nepřítele, čímž splnili jeden z úkolů.

Příprava na akci – obkreslování mapy Zábřežska, poslední instrukce, důležité údaje, nebezpečná místa a cíl akce

Nepřítele představovali Mičím a Michal. Musím oběma poděkovat za to, jak celou akci vzali a že umožnili sobě ale i ostatním prožít něco trochu zajímavého. Podařilo se jim splnit úkol, vypátrat nepřítele a zneškodnit jej. Mičím vám jistě rád povypráví, jak v Července omylem přepadl starou babičku v domnění, že jde o Tarzana. Nejvíc se obětoval Michal, který při boji s nepřítelem ztratil rukavici a tenisák.

No a protože se ukázalo, že na naše drsníčky byla akce moc měkká, tak se těšte na jaro, kdy bude...ale už teď jsem prozradil až moc. Všichni, kdo si chtějí zkusit co dovedou a taky trochu si „zablbnout“ se můžou těšit.

Důležité údaje:

Pánové, když už do textů dáváte obrázky, dbejte na to, aby byly výrazné a dostatečně kvalitní. Nedávejte nic šedého na pozadí – kopírky to prostě nevezmou a pak to vypadá že tam žádný obrázek nebyl. Snažte se vkládat spíše jednodušší symboly. Sami vidíte, jak se ten či onen váš článek okopíroval. Některé obrázky jsou bohužel „nečitelné“. Zároveň chci požádat všechny, kteří budou do časopisu přispívat, aby dodržovali stanovené termíny.

Příští redakční rada se koná:	V neděli 28. prosince v 18.15 na Čilikotu
Uzávěrka příspěvků příštího čísla je:	V neděli 4. ledna
Příští číslo vyjde:	V pátek 9. ledna 2003

P.S. A pěkně uzlujte, abyste mohli příští rok být vyhlášováni taky mezi takovými kočkami, jako letos Mauglí (Tonyho nepočítám) – viz fotografie na titulní straně.

Tak a teď vzhůru do čtení...

Rendy

Slovo degandawidy

Tentokrát bude můj úvodní článek snad o trochu veselejší, příjemnější a snad i trochu slavnostnější než ty dva v předchozích číslech Březové kůry. Chtěl bych jej věnovat blízcím se vánočním svátkům. Takže se nelekejte, nebudu nijak poučovat, jen bych se chtěl s vámi se všemi podělit o zážitky, které mi přinesly Vánoce u Šavanů.

Ti mladší z vás asi nevědí, že nejsem u oddílu zase až tak dlouho, jako třeba Mičnikowa nebo Wablutanaga. Od roku 1990 jsem byl členem druhého chlapeckého oddílu ze Sudkova, kde taky bydlím. Samozřejmě jsme tam taky měli každý týden schůzky, jezdili jsme na výpravy, i když ne tak často jako Šavani a každé léto jsme vyrazili někam na louku na tábor, i když ne tak dlouhý jako míváme teď my. Takhle to bylo až do roku 1999, kdy se naše sudkovská družina připojila k zábřežské Trojce. Ti starší z vás si možná ještě pamatují na družinu Hadů-Manato ze Sudkova.

I pro mě to tenkrát byly veliké změny, když jsem objevoval, jak funguje, pro mě nový, zábřežský oddíl. Bez dlouhého hodnocení to byla ve většině určité změna k lepšímu, i když pro nás ze Sudkova to znamenalo mnoho problémů. Jedna tato změna, byla sice drobná a možná jsem ji postřehl jenom já, ale myslím, že velmi přesně a výstižně odrážela rozdíl mezi našim tehdejším oddílem v Sudkově a právě Šavany ze Zábřeha. Byla to oddílová vánoční besídka. I v Sudkově jsme měli každý rok vánoční besídku, na které jsme měli stromeček, každá družina si připravila scénku, skvěle jsme se pobavili, zazpívali jsme si hodně písniček a vánočních koled (tohle nám šlo v Sudkově lépe), děvčata upekla cukroví, prostě moc pěkná a veselá záležitost.

Když jsem byl na své první šavanské vánoční besídce v roce 1999 v Rovensku, probíhalo to vše velmi podobně jako vždycky u nás v Sudkově. Až do chvíly, kdy došlo na příjezd Santa Clause a rozdávání dárků.

V roce 1999 mi bylo už 17 let a takovéto dětské těšení na Vánoce už se mě příliš netýkalo. Samozřejmě jsem se těšil na vánoční prázdniny, na pěkný stromeček, na cukroví a dobré jídlo a taky na dárky pod stromečkem, ale už to pro mě nebyla ta pohádkově krásná atmosféra, kterou určitě ještě většina z vás zažívá. Pak ale přišla ona besídka v Rovensku a příjezd Santa Clause. Wabalutanaga zhasl světla a pustil vánoční koledy a začaly se rozdávat dárky. Tenhle zvyk u nás v Sudkově nebyl a já jsem tenkrát dostal spoustu dárků, ačkoliv jsem byl v oddíle necelý rok a hodně kluků jsem ještě ani neznal. Zkrátka jsem měl z té chvíly opravdu fantastický pocit. Přišlo mi, že Vánoce nejsou o dárcích a cukroví, ale o vztazích mezi lidmi a tady v našem oddíle jsem to tenkrát tak opravdu pocítil a zažil. Tehdy jsem po dlouhé době opravdu zažil tu úžasnou vánoční atmosféru. Od té doby mají pro mě Vánoce dvě vyvrcholení. Mimo večer štědrého dne ještě předčasně i oddílovou vánoční besídku, kde může být atmosféra alespoň stejně tak slavnostní. Ačkoliv už

jsem tak fantastickou atmosféru na žádné další besídce nezažil (možná proto, že čím víc se člověk těší a očekává, tím spíš pak může být zklamán), pořád to stojí za to. Tak snad nejsem sám, kdo bere vánoční besídku jako ukázkou síly a možností našeho oddílu.

Degandawida Stopař

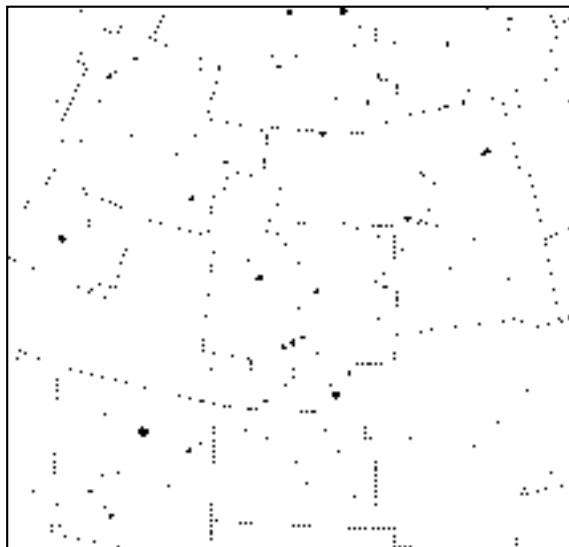
BODOVÉ MENU V PROSINCI:

...aneb možnosti, jak získat bodíky v posledním měsíci roku 2003

1. Příprava na vánoční besídku

Podle toho, jak se který rod zhostí přípravy své části programu (scénka,..) na oddílovou vánoční besídku, obdrží také členové rodu bodové ohodnocení. Maximum je 30 bodů na člena.

2. Zimní obloha

Blíží se zimní období a už teď v pozdějších nočních hodinách můžeme vidět nejkrásnější část hvězdné oblohy – krásně jiskřivou zimní oblohu. Na mapce vidíte část zimní oblohy rozdělenou čárkovanými čarami na souhvězdí. Vaším úkolem je podle zobrazených hvězd rozeznat, o která souhvězdí jde. Za každé rozpoznané souhvězdí dostanete 3 body (maximum je 30 bodů do Javorové nažky). Je to snadnější, než se zdá. Stačí si někdy večer vzít mapku oblohy (v klubovně jistě nějaká je) a po chvílce hledání objevíte, co se na obrázku skrývá. Názvy dopíšete přímo do mapky a pak mi ji ukažte; bodová odměna vás nemine.

3. Fotosoutěž

Jak si jistě všimnete na stránkách této kůry, začala **Velká fotosoutěž**. Mimo to, že celkový vítěz dostane hodnotnou cenu, bude první kolo oceněno ještě bodově (pro zvýšení motivace v počátku). Každý, kdo správně rozpozná dítě na fotografii v prosinci dostane prémii 20 bodů.

Řešení hádanek z měsíce listopadu:

Z rovnice VI – I = II šlo udělat:

1. III – I = II
2. VI – V = I
3. VI – I = V
4. V – I = IV

Tedy ve skutečnosti dvakrát víc řešení, než jsem sám předpokládal.

Řešením semaforu byl samozřejmě text „akce chameleon“

Degandawida Stopař

9. setkání skautských sběratelů Olomouc – 8.11. 2003

Na tuto dobrovolnou akci byl sraz v 7.15 na nádraží ČD v Zábřehu. Když jsme dorazili na nádraží, přivítal nás houf policistů, kteří čekali na fanoušky Baníku Ostrava.

Nakonec jsme se sešli v příznivém počtu 5 osob. Byli to MIČKINIKWA, Dráček, Béd'a, Adam a Rakša. Nastoupili jsme do auta a odjeli směrem na Olomouc. Náš cíl byla právnická fakulta (aula).

Tam nás čekal Apsi, který nám pomohl rozkládat časopisy na stoly. Jako minulý rok, i tento jsme vystavovali časopisy. Ve stejné místnosti, jako jsme měli výstavu, byla fotoprojekce a výklad o Jamboree 2003 v Thajsku. V 9.00 hodin jsme odnesli věci na prodej do vedlejší místnosti, kde jsme vše rozložili a Béd'a s Dráčkem prodávali.

Prodávalo se od uzlovaček přes časopisy po odznaky a přezky na opasky. Celkem jsme získali přes 1 000,- Kč. Šikovní sběratelé si zde mohli výrazně rozšířit své sbírky (Béd'a – známky, Dráček – razítka). Béd'ova sbírka známek je už velice rozsáhlá.

Ve 13.00 jsme všechny věci uklidili a autem odjeli domů.

Zapsal: Dráček

Akce Chameleon - 1. část

Jelikož mi bylo již před dávnou dobou patnáct let mohl jsem se účastnit této akce, při které jsem se já a můj (pro tuto chvíli) kolega ve zbrani MČím ocitli v protektorátním Böhmen und Mähren. Vžili jsme se do role dvou příslušníků SS divize, kteří měli pochyťat partyzány pohybující se někde u Červenky.

Vše začalo tehdy, kdy nás kontaktoval Pan Generál (Řendy) a seznámil nás se situací (partyzáni) a s mapou. Měli jsme být shozeni poblíž Červenky a odsud do ní dopochodovat. Letec Karl (Stopař) nás posadil do svého stroje JU-52 (auto) a vyklopil na nám neznámém místě.

1.DEN

Po ohlédnutí okolí jsme došli k závěru že jsme před Úsovem a za Dubickem. Rozhodli jsme se tedy pro směr Úsov. Cesta po tmě ubývala příjemně, výhled sice nebyl omračující. (všude přítomná tma). Chvilí jsme si krátili konverzací, zpíváním pochodových písní, konzumací bramborových lupínků a vyjimečným blouděním v jakési vesničce. Po příchodu do Úsova se naše kroky ubírali dále do Uničova.

Prošli jsme několika vesnicemi v jedné z nich jsem byl napaden tvorem se čtyřmi tlapkami, huňatou srstí a temnými očima (kočkou). Po tomto incidentu jsme dnešní putování ukončili na předměstí Uničova v příjemném remízku.

2.DEN

Měli jsme stávat již v pět hodin kvůli rozkazům Pana generála, jehož dalším rozkazem bylo zjištění počtu projíždějících vlaků z Olomouce do Zábřeha, ale zaspali jsme. Příjemně vyspaní, sic promrzlí jsme se vydali do Červenky. Při průchodu Uničovem jsme se seznámili s civilním obyvatelstvem (lidé ráno nakupující, lidé venčící psi, lidé kráčeující někam pryč) a s místní architektonikou (panelové domy).

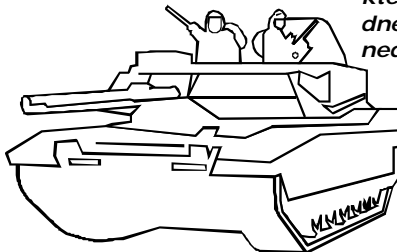
Jelikož nálada obyvatelstva nebyla příjemná, rychle jsme opustili město a vydali se do Červenky. Cesta lemovaná asfaltem, zoraným polem, byla pohlazením pro duši.

Pohodovou situaci však znepríjemnilo stádo dle MČíma srnců a laní a dle mne zajíců, jež se před námi pásli bez pořádné identifikace nás obou. Až po několika kilometrech (stádo před námi prchalo) jsme zjistili, že se jedná o zajíce. Měl jsem tudíž pravdu a jsem na to hrdý, jelikož to dokazuje jaký jsem zkušený zálesák.

Červenka nás přivítala ponurným tunelem v němž jsme oba zmizeli. S tím co se dělo pak, Vás seznámí MČím.

Michal

Já ▼ ▼ MČím a náš tank Hugo,
který se do
dnešních dnů
nedochoval

Akce Chameleon – 2. část – ČERVENKA

Do Červenky jsme dorazili asi v 10 hodin. Hned jsme se dali do prohledávání města, kde by se dali američtí vojáci (Tarzan, Cestovatel, Plamínek...velkým zklamáním byla neúčast Křečka) schovat. Skoro 2 hodiny jsme bloudili městem a hledali náměstí. Žádné jsme nenašli, protože v Července náměstí není. Byli jsme unavení po dlouhé cestě a chtěli jsme si odpočinout. Nenapadlo nás nic lepšího, než se utábořit kousek za městem v jednom plácku obrostlém keři...slunce svítilo, my byli unavení – je teprve 13 hodin. Zdrímneme si. Tak jsme vztáhli spacáky a zalehli.

mohla považovat za místní kulturní středisko. Ale i když je Červenka malinká vesnice, tak nám bylo jasné, že pokud se nestane nějaká náhoda, tak je nikdy nenajdeme. Měli jsme ale z pekla štěstí...řekli jsme si...tak co, času máme dost, půjdeme se podívat na možná sraziště, abychom vybrali to, které se nám bude zdát nejpravděpodobnější a které budeme hlídat.

Napřed jsme šli na obhlídku ulice...samozřejmě tam nikdo nebyl, je totiž moc brzo, to by museli být blázni, aby se tu promenádovali po městě. Pak jsme přišli k nádraží. Trochu jsem se opozdil za Michalem – to byl totiž můj německý parťák – a tak jsem nechápal, proč na mě mává. Pak mi to došlo...Michal je spatřil...utíkal za nimi – seděli totiž na lavičce před nádražím. Otočil jsem se, abych jim nadběhl...utíkal jsem jednou ulicí, druhou (to jsem už šel), třetí (to jsem se obrátil a šel nazpátek).

Jdu, a najednou jde někdo po ulici proti mně. To bude asi nějaký místní kluk- měl čepici hluboko zaraženou do čela a do tváře jsem mu neviděl. Skoro už kolem mě prošel, když mi to začalo být divné – Michal a já jsme totiž na sobě měli zimní oddílové bundy a každý se za námi otáčel (to jsme asi tak hezcí), ale ten kluk se na mě ani nepodíval. Už byl u mě, když jsem ho poznal – vždyť to je Plamen v civilním oblečení. Máchl jsem po něm rukou. Matrixovským záklonem uhnul a má ruka sevřela jen vzduch. Začala blesková honička.

Vzbudil jsem se...a byla tma. Počkat...to je už tolik hodin??? Uff, je teprve pět. Tak jsme si zabalili a vyrazili – směr město. Vyhlédli jsme si 3 místa, kde by mohli mít sraz.

Díky naší přirozené inteligenci nás napadlo nádraží, fotbalový stadion a jedna větší ulice s obchodem, která se

Jak vidíte, agenti Wehrmachtu použili všechny možné taktiky boje, aby nepřítel dostali

Agent Starling při přípravě na akci

že je to Tarzan, vyskočil.

Vypršel nám čas. Šel jsem k nádraží a v půli cesty se potkal s Michalem. Když jsme dorazili k cíli, uviděli jsme Tarzana. Ještě naposledy jsme si zahráli na přepadovou jednotku, obklíčili budovu, vtrhli dovnitř a zatkli Tarzana. Bohužel asi minutu po ukončení hrací doby... Následovala obrovská radost Američanů, kteří vyhráli. Když jsme viděli jejich radost, tak jsme byli šťastní i my. Následovalo vyprávění dojmů a cesta vlakem do Zábřeha. Tato akce se Rendymu a Stopařovi velmi povedla a pokud všem přinesla tolik dojmů, jako mně, pak to bude určitě nejoblíbenější akce roku.

Bylo to hrozně vyčerpávající – proběhli jsme asi 5 ulic. Při každém kroku (a zabolením v plicích) jsem si říkal, že už jsem na to starý. Nicméně jsem ho doběhl a dotknul se ho. Dal mi svou kartičku a po přátelské konverzaci jsme od sebe odešli. Plamena jsme si mohl odškrtnout. Došel jsem zpátky k nádraží a promluvil s Michalem, který tam už na mě čekal.

Dozvěděl jsem se, že už chytil Cestovatele a tudíž nám zbývá jen Tarzan. Vydali jsme se ho do města najít. Na první křižovatce jsme se rozdělili a každý šel svou cestou. Pohyboval jsem se jako duch, chodil po neosvětlené straně ulice a využíval temných zákoutí. Nicméně mi to bylo houby platné. Jen jsem vyděsil pár lidí, na které jsem v domněn,

Agenti Günter a Starling se blíží k Července splnit své poslání

MIČÍM

AKCE CHAMELEON

z pohledu týmu Bat Chita, Peter Traveller a John Flame

Příprava na akci, poslední instrukce, poslední motlitby a poslední vůle účastníků. V našich tvářích je patrné napětí o očekávání věcí příštích

S myšlenkou, že půjdeme po modré skoro až do Mohelnice, ale chtěli před ní zahnout doprava a jít dál na jih, ale modrou jsme minuli a došli jsme na silnici mezi Libivou a Mohelnici. Chvilí jsme šli po ní, ale pak jsme si uvědomili, že je nám tato silnice zapovězená. Tak jsme sešli na pole a šli jsme k železnici. U železnice jsme už byli o půl metru vyšší. Trochu jsme opucovali boty a podlezli jsme trať 70 cm vysokým tunelem. Cestu k Piskáči jsme už znali. Došli jsme k Piskáči a rozhodli jsme se, že jej obejdeme, a nejdeme mapu na nádraží v Moravičanech. Cesta byla hezká a mnohem sušší, než jsem čekal.

Viděli jsme také ohryzané stromy. Jeden z nich měl průměr asi 40 cm a byl ze 30 cm ohryzaný. Do Moravičan jsme došli hladce a s malou pauzou jsme pokračovali podle mapy. Cesta vedla lesem a byla pěkná, ale po nějakém čase byla jednotvárná a nudná. Došli jsme na okraj CHKO Litovelské Pomoraví a uložili se ke spánku. Ráno jsme vstali 5:30 a vyrazili ku trati, abychom splnili naše poslání. Narvali jsme se do

posedu, o rozměrech asi 100*100*150 cm a počítali nákladní vagóny, které projedou z Olomouce do Zábřehu mezi šestou a sedmou hodinou. Napočítali jsme jich 36. Pak jsme odešli na příhodnější místo pro náš pobyt (viz. tábořiště v příloženém plánu útoku na Červenku). Zapadli jsme do hodně vysoké trávy, na jedné straně od nás byl hustý, mladý smrkový

les a na druhé podobný dubový les. Uložili jsme se ke spánku. Spím a spím a spím a najednou se probudím, slyším šramot, vylezu ze spacáku a přede mnou bažanti. Řvou a zobají, ale snaží se tvářit nenápadně. Chvilí jsme je viděli

Na klubovně se nás sešlo hodně málo. Tarzan, Cestovatel a Plamen. Čekali nás tam Rendy se Stopařem. Měli jsme se dostat do Červenky na nádraží do soboty 18:45. Mohli jsme se pohybovat od 16:00 do 8:00. Měli jsme se vyhnout Mírovu, Sovince, Mohelnice, Loštic a hlavní silnici ze Zábřehu do Olomouce, kde byla zvýšená koncentrace nepřátelských hlídek.

Bez mapy nás odvezli na místo X, pro nás neznámé. Dorazili jsme. Mohli jsme se rozhodnout, jestli půjdeme dolů nebo nahoru. Volba byla jednoznačná a po cestě dolů jsme narazili na Mírov. Zatočili jsme doprava a zmizeli jsme v lesích. Nahoře byla silnice. V Domnění, že nepřítel může mít auta, jsme odskočili do příkopy pokaždé, když nějaké auto projíždělo. Cestou za světly jsme přes pole došli až do Podolíčka a Křemíčina. Tam jsme našli rozcestník.

V letadle před výsadem na neznámém místě

a potom splynuli s okolím. Opět jsme se začali bavit. Tentokrát jsme dělali plán, jak se dostat do Červenky na nádraží.

Po delší době jsme uslyšeli podezřelé zvuky a mysleli jsme, že nás někdo našel. Tak ležíme a posloucháme. Přemýšlíme co se může dít a najednou Plamen uviděl ježka. Trochu jsme si oddychli a potom si šli toho ježka prohlídnout. Po našem přiblížení ježek ztuhnul, asi se nás bál, a potom se schoullil do klubička. Měl zajímavě zpřeházené bodliny, tak jsme se shodli, že by se měl učesat. Opět jsme se začali bavit a po krátké době jsme uslyšeli celkem v dálce dva výstřely. Chvilí nic a potom kolem nás proběhlo

stádo srnek. Poslední ze stáda nás uviděl a chvíli na nás zděšeně koukal pak se obrátil a rychle odběhl za ostatními.

Do čtyř hodin jsme po sobě házeli stébla trávy a po sbalení jsme vyrazili. Dojít k Červenke již nebylo těžké. Šli jsme podél kolejí až jsme došli k mostu, který jsme přešli. Dorazili jsme k nádraží a tam jsme se rozdělili. Já (Tarzan) jsem si schoval batoh do úschovny na nádraží a šel jsem hledat ostatní. Našli jsme se chvíli poté a vrátili jsme se k nádraží, protože se nic nedělo a my jsme měli ještě asi hodinu a půl čas, sedli jsme si provokativně před nádraží. To byla ovšem osudová chyba,

protože po vybalení svačinek jsme spatřily dvě podezřelé osoby blížící se k nám. Po chvíli jsme poznali, že jsou to Mičím a Michal. Naše reakce byla blesková, okamžitě jsme se zvedli a zmizeli za nejbližší roh. V tom byla naše další chyba, protože jsme padli do slepé uličky a ještě k tomu všichni najednou. Naštěstí jsme nebyli sami, kdo chyboval a reakce Mičíma a Michala byly velice pomalé. Ve slepé uličce si stihli Cestovatel a Plamen sbalit svačinky a já, protože jsem neměl batoh jsem proklouzl a provokoval z druhé strany. Moje úsilí se vyplatilo v tom, že odvrátilo pozornost od slepé uličky natolik, že na ní

Michal a Mičím zapomněli. Já jsem díky tomu, že jsem byl bez batohu mohl s přehledem zmizet, ale naneštěstí si potom šli nepřátelé prohlídnout město a čistě náhodně narazili na uličku, ve které se skrývali Plamen

a

Cestovatel. Cestovatele chytily hned a Plamena až za chvíli. Já jsem obešel město a podařilo se mi dosáhnout cíle.

Tarzan

Kopie mapy, již si vytvořili sami účastníci a podle níž chtěli dojít do cíle

Uzlařská regata – Bludov

Sraz na tuto akci byl v 8:00 na Valové. Chtěli jsme navázat na minulé úspěchy v minulých letech. Jestli se nám to podařilo se dozvíte na konci tohoto článku. Docházka byla dobrá – chybělo jen pár členů. Hlavně potěšil příchod Škvarka a Provaze.

Nasedli jsme do autobusu a jeli do Bludova. To už začala většina členů brát do rukou uzlovačky a začala trénovat. V Bludově na nás čekal Stopař, se kterým jsme se odebrali ke škole, kde se celá akce odehrála. Chvilí po příchodu jsme si všichni v šatně nastoupili a zahájili akci rodovými lelavatikami.

Pak pro nás přišel Tony (pod jehož vedením celá akce vznikla), abychom přišli na slavnostní nástup. Na nástupu jsme se dozvěděli podmínky soutěží a uzlování. Za chvíli jsme začali – soutěžilo se ve vázání všech šesti základních uzlů a v regatě. Některým se dařilo, jiným (mně) ne. Zápolení s uzlovačkou prokládali soutěže typu hodu tomahawkem (ve kterém zazářil Cestovatel se Škvarkem) a hodem létajícím talířem. Následoval odpolední odpočinek a pokračovalo se dál. Teď bylo na řadě finále v regatě jednotlivců. Šest nejlepších v každé kategorii se utkalo v lité bitvě.

Tam někteří naši členové ukázali své magické schopnosti, při kterých se nám (obyčejným smrtelníkům) tajil dech. V regatě se hlavně dařilo (klasicky) Mičkinikwovi a Mauglímu.

Následovalo soutěžení družstev. Náš kmen vytvořil dvě družstva – jedno mladší a jedno starší. Více štěstí mělo starší družstvo (skončilo první), i když i třetí místo v silné konkurenci je krásné. Potom jsme už netrpělivě čekali na vyhlášení soutěží jednotlivých uzlů a regat. Jde vidět, že nám soupeři nedají výhru lacino (jako v minulých letech) a jsou čím dál více lepší. Nicméně jsme ukořistili nádherná umístění (zvláště Netopýr, Škvarek, Adam, Mauglí a Mičkinikwa). Chci ještě poděkovat mamince od Vika, že se postarala o odvoz kluků z Leštiny. Zbytek

Takováhle síla nás byla na letošní Uzlařské regatě

kmene odjel v jiných autech, Tarzan, Cestovatel a já jsme odjeli vlakem.

Akce se nám podařila, docházka ušla a opět jsme dokázali, že v uzlování patříme mezi elitu v okrese.

Mičím

Fotostrana měsíce listopadu

Cestovatel v soustředění před výsadkem na akci Chameleon. Studium map, podkladů a úkolů akce bylo nezbytným předpokladem pro její úspěšné absolvování.

Naši „lasáci“ v akci. Plamen a Netopýr předvádí své umění na Uzlařské regatě v Bludově.

Šmodrch právě váže nahazovanou lodní smyčku. Fotka je opět z Uzlařské regaty.

VIK je buď v dobré náladě nebo, právě kouzl třeba do kamene a opouští ho zub.

Škvarek se svým pohledem ptá fotografa stejně jako zvířátka v pořadu Marty Kubišové: „Chcete mě?“ V popředí Mona, Adam a Šmodrch, v pozadí VIK, Provaz, Cestovatel, Ječmen a další neidentifikovatelné osoby (UFO).

Rendy

PLÁN AKCÍ

leden, únor 2004

- 9. ledna**   **Zahajovačka - Oddílová schůzka**
Poprvé v roce 2004 se sejdem v první pátek po zimních prázdninách. Opět to bude na klubovně a mimo jiné nás bude čekat i vyhlášení bodování za předchozí měsíc.
- 17. ledna**   **Družinové výpravy**
Každý rod se může rozhodnout, kam vyrazí, tak doufám, že se potom v Březové kůře dočteme o samých zajímavých dobrodružstvích.
- 24. ledna**   **Florbal**
Nic nového pod sluncem. Jako každý měsíc, i v lednu dojde na florbal pro všechny zájemce.
- 31. ledna**   **Sněm**
Po hodně dlouhé době je tu další kmenový sněm a možnost nechat si konečně udělit nějaká orlí pera, protože naposledy se sněmovalo na táboře. Ještě uvidíme, kde se sněm uskuteční.
- 6. února**   **Oddílová schůzka, Mistr uzlař**
Tentokrát trošku delší oddílovka. Bude zase na naší klubovně, ale navíc spojena s obvyklou zimní akcí – Mistr uzlař. Během zhruba čtyřech hodin se ukáže, kdo má nejrychlejší prsty.
- 14. února**   **Florbal**
Další sportovní vložka.
- 21. února**   **Noční hra městem**
Velká hra, do které se pokusíme zapojit i další oddíly by měla probíhat po celém Záběhu. Půjde o velice zajímavou akci pro všechny členy oddílu, od nejmladších, až po vedení.
- únor**   **Memoriál Břeti Hampla**
Výprava do České Třebové k setkání a změřením svých sil s dalšími oddíly. Obvyklá akce. Bohužel ještě neznám přesné datum, takže se plán akcí v závěru února může měnit!!!

Degandawida Stopař

Sovy

Schůzky probíhají stále neobvykle , jelikož stále nevím co se na nich vlastně děje než přijdu. Na programu máme jinak Družinovou ligu , pro kterou letos určitě nebudeme horkými favority.

Mona nás zabezpečuje na každé rodovce lístečky o přítomnosti na ní jejichž kvalita je vynikající.

Čipera přišel s nápadem na několik her, tak je mu ponechána volná ruka v jejich pořádání. Připravujeme se na scénku na letošní vánoční nadílku jejíž obsah a kvalita bude famózní.

Pro složení básně se objevil talent v Krvákovi a Monovi , tak se necháme překvapat jejich vlohami. To je tak asi pro tento měsíc vše.

Michal

VLCI

Po prázdninách se naše družina sešla (po rozhodnutí vedení) v tomto složení : **Mičím** (rádce), **Plamínek** (podrádce), **Ječmínek** (2. podrádce), **Brouček**, **Dráček** a **Netopýr**. Sotva jsme začali, už máme připisováno několik dobrých výsledků – např. X-krát zmiňovaný Svojsíkův závod, či BVU. Jen chci připomenout na to, že bychom se nikam nedostali bez dobré přípravy. Proto chci poděkovat Mičkinikwovi, Stopařovi, Rendymu a všem, kteří jste nás podporovali a něco naučili.

Naše družinové schůzky jsou každé úterý v 16:30 na klubovně v Zábřezě. Teď k funkcím v družině Ječmínek – herník, Dráček – zatápeč, Brouček je nástěnkář. Rozhodli jsme se, že se budeme určitou dobu věnovat některému druhu ze skautských znalostí a jako první probíráme uzly- chceme být totiž v uzlech skutečně dobří a použít svých znalostí na akcích typu BVU.

O program se stará (lépe řečeno měl by se starat) Plamínek s Broučkem...a já. Ne, že by to s programem vážlo, ale zdaleka to není ideální. Teď nám pomůže ŠDL. Chci pochválit Ječmínka za zajímavé hry a Broučka s Dráčkem za pěknou nástěnku (chtělo by ji ale vyměňovat vícekrát než jednou ročně) – určitě se na ni podívejte. Není sice úplně super, ale je to asi nejlepší nástěnka Vlků za velice dlouhou dobu. Trochu mě mrzí drzost některých členů – ti, kterých se to týká to vědí a pokud to v nejbližší době nezmění, tak je budu příště jmenovat, ať se každý v kmeni dozví, jak na tom někteří jsou - ...berte to jako poslední varování!!!

Drby a kuriozity z rodu:

-Stopaři, boj se – je totiž ohroženo tvoje místo v roli hvězdáře v kmeni, a to naším členem Netopýrem...má totiž za úkol nás vzdělávat v oblasti hvězd...už se těším (a vy určitě také) na to, až se nad táborem zešeří, my usedneme v jídelně na lavičky a budeme poslouchat Netopýrovo vyprávění...

OMLUVA: Tímto bych se chtěl ještě jednou omluvit Vlkům za to, že jsem nedodal včas bodování za měsíc říjen.

Mičím

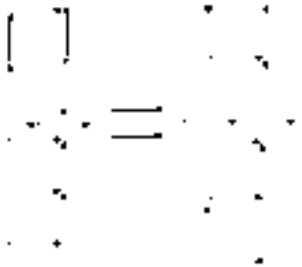
Schůzky koniků

Další měsíc je pryč a jsou taky zase hlášení ze schůzek. Nevím, jak se daří ostatním družinám, ale u nás Tarzan vzal vládu pevně do svých rukou a členstvo se poněkud uklidnilo. Teď se učíme uzly, morseovku a tak dále. Ale s docházkou členstva jsou vždy problémy. Teď posledně přišli na schůzku pouze tři lidé, já, Roman a Netopýr.

Netopýr chodí na naše schůzky často a pomáhá nám. Etapovka tak, jak začala, tak i skončila. Je to škoda, ale Mičkinikwa nám dal jinou možnost odměňování – razítka, a členy tím nadchl tak, že udělají pro ně cokoli. To co jsem řekl neplatí o Romanovi, ten pořád sedí na bedně a ožije jen tehdy, když hrajeme nějakou bojovku.

Rébusy

1. Ze začátku něco složitějšího. Přesuň jednu sirku, aby příklad byl správný:

2. Jaké je další číslo v řadě:

1,2,3,4,...

1,2,4,8,16,...

2,3,5,9,17,...

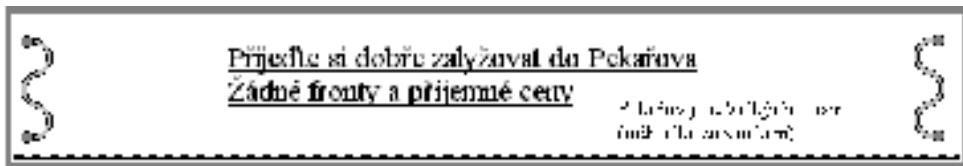
1,4,9,16,...

24,12,6,...

3. A teď jedna hádanka (kdo mi donese správné řešení, dostane 5 zlatých)

Leze leze po mědi,
oni o něm nevědí,
popoleze ještě víc,
nezůstane tam už nic.

Cestovatel

Mýty: část čtvrtá

Novinky z východu:

- Tantor prý požádal o pomoc. Padla jejich největší pevnost, Ocas, a to je prý porazilo pár divochů. Říká se, že mají mocné šamany, kteří svými kouzly nechali zešleht celou posádku hradu, která teď bojuje na jejich straně, takže je jich více než předtím. Ale nemají šanci. Jakmile se do hry zapojí pověstní Tantorští Mágové, bude po útoku.

o dva dny později

- Je zle, Mágové selhali, jen je oslabili, jen asi deset Tantořanů se vymanilo z kouzel šamanů, ale divoši začali používat umění nekromancie a ožívují padlé. Náš král odpověděl na prosbu Tantorů souhlasem a poslal jim většinu armády. Čtyři plné bedny diamantů za to dostal od Tantorského Císaře. Dost dobrý důvod pro vyslání armády. Zbytek armády opevňuje Horský průsmyk, abychom se mohli bránit.

o sedm dní později

- Došly zprávy od našich vojáků.

Dorazili k obléhanému Tarosu a v litém boji ho osvobodili. Ale podle Tantořanů to je jen desetina nepřátelského vojska. Za dva dny stála před Tarosem celá nepřátelská armáda. Bylo jich více než kapek v moři a pokrývali zem, kam až oko dohlédlo. Dlouho neotáleli a skrz mrak šípů a kouzel zaútočili na Taroskou bránu. Brána vydržela. Nepřátelé se stáhli, ale brzo jako vlna se podruhé valili na Taros. Brána podruhé vydržela. Ovšem třetí útok byl pro Taros osudný. Všechny šípy byly vystřeleny a všechny magy vypotřebovány, a proto třetí útok nebylo čím zastavit. Brána se rozpadla v prach. Nepřátelé se začali hrnout dovnitř. Jedinou nadějí obránců byl podzemní tunel. Tunelem utíkali Korintané a měšťané, Tantořani vzhledem ke svému výcviku byli zvyklí uposlechnout rozkaz, a ten zněl: Zůstat a strhnout tunel! Jen čarodějové unikli. Mnoho bojovníků zde zemřelo, ale zachránili ostatní. Tunel vedl do Tantorské části Horského průsmyku. Ale ani tento post nevydrží věčně (zejména proto, že tato pevnost není stavěná na útok z Tantorů). Ale Azerotská část Horského průsmyku je stavěná na tento směr útoku a navíc se ještě více opevňuje. Pokud ho ale bude někdo bránit. Proto vás potřebujeme.

Poznámky:

- Výzbroj si budete moci koupit od nového roku.
- Říše potřebuje každého bojovníka, proto dostanete od krále mírnou finanční výpomoc na dokončení školy.
- Blíží se hodnocení zbraní, proto se číňte!
- Všichni, bez ohledu na školu, mohou používat dyku (jako meč, max. délka 60 cm) Myslete na to, že ji budete často nosit s sebou na akce, proto doporučuji lehkou, štíhlou, ale dobře polstrovanou (hlavně na špici)
- Polstrování na zbraních není proto, aby vás to nebolelo, ale proto, aby jste se nezranili popř. nepozabijeli; myslíte však na naše mladé členy (Brouček na ně bude myslet dvojnásob)

Cestovatel

Co se děje v oddíle, co se děje ve vedení?

V minulém čísle vyšel Mičkinikwův článek „Plus a Minus“. Přiznám se, že podobný nápad jsem měl taky, asi proto, že my ve vedení máme pořád potřebu poukazovat na to, co se děje špatně nebo pochválit dobrou věc, protože naší snahou je posouvat oddíl kupředu a bez upozorňování na nedostatky to nejde. Takže zde na článku v minulé BK navážu. Začneme tím nepříjemnějším, ať to máme za sebou. Budu mluvit o konkrétních případech a ačkoliv se pokusím nikoho nejmenovat, jistě mnozí pochopí, že je řeč třeba právě o nich.

Je škoda, že:

- když rozešlu lístky, kde žádám v případě neúčasti na akci omluvu, stejně to někteří pořád neberou vážně.
- při souboji o druhé místo ve štafetě v kategorii C na uzlařské regatě bylo jasné vidět, kdo trénoval a kdo se na své kamarády vykašlal. Navíc ti, co uzlovali rychle, výsledky nijak hloupě nekomentovali, zatímco ti nejpomalejší měli plnou pusku „trajerských“ slov a výmluv. Takhle skautské chování nevypadá. Moje důrazné upozornění míří do rodu Sov.
- nedokážeme potleskem podpořit svoje borce (narážím na vyhlašování výsledků na regatě v Bludově). Zatímco holky z Delawarů aplaudovaly všem (tedy i nám), někteří z nás nebyli schopni zaplácat rukama, i když jsme se objevili na prvním místě. Trošku u nás chybí pocit sounáležitosti s oddílem.
- když se na něčem domluvíme, někteří zapomenou nebo se na to vykašlou. Nečekejte, že vás bude někdo pořád upomínat (stojí to čas i peníze) a snažte svoji vlastní aktivitou sami přispět.
- na schůzku rodičů přišlo tak málo lidí.

Je dobré, že:

- na regatě v Bludově mnozí ukázali, že mají snahu se něco naučit a dělají pokroky. Plamínek, Mauglí, Netopýr a další skvěle poskočili v dovednosti lasování. Šmordch už umí uplést turbánek (kdo z Káňat by to taky zvládl?), škoda, že nevyužil možnost získat body za uzly.
- Březová kůra se neustále plní přívalem článků a v žádném případě to nevypadá na její ztenčování. Například kluci účastníci se Akce chameleon se s vámi o svých zážitcích rozsáhle podělí v této BK.
- docházka u Vlků a většina Káňat je vynikající i Krvák, Mona a Vlk se už výrazně zlepšili. Jen tak dál.
- když někdo něco slíbí, tak to taky bez pobízení splní (škoda, že jen někdo) ...

Co se děje ve vedení:

- Začalo se mluvit o táboře 2004, bude opět začátkem července.
- Na klubovnu by se mělo dokoupit vybavení (smetáky, barvy atd.)
- Kluci z vedení začali prohrabávat zaprášené šuplíky a hledat prastaré fotky. Velká fotosoutěž o ceny se rozběhla.
- Vánoční besídka by měla být zajištěna po všech stránkách. Teď ještě, abychom si všichni připravili dobrý program a pod stromkem se objevilo hodně dárků.

Degandawida Stopař

Víte, že...

1. díl – něco z historie

- prvním objevitelem Ameriky nebyl Kryštof Kolumbus, ale byli nimi Vikingové, když pod vedením svého krále Leifa Eiriksona v roce 1000 přistáli u pobřeží Severní Ameriky.
- první střešní tašky na světě byly vyrobeny ve starověkém Řecku, sloužili jako okrasa chrámu bohyně Héry a byly vyrobeny v roce 640 před naším letopočtem
- český král Václav IV. zemřel na následky mrtvice, kterou dostal z rozčilení nad vzpourou a buřičstvím husitů
- 1. tragédie v dějinách lidstva se odehrála před 3,2 miliony let. Oběťmi bylo 9 členů neznámého kmene, kteří měli tak malé mozky, že je nenapadlo utéct. Zemřeli při nějaké neznámé katastrofě
- hodně lidí ví, že Římané bojovali proti Kartágu nebo Franské říši, ale málokdo ví, že jednou bojovali i na našem území. Zaútočili roku 6 NL na vznikající germánskou říši a tehdejší kníže Marbod jim uštědřil pořádnou lekci.
- v Době kamenné se lovíli mamuti, aby naši předkové měli co k snědku, mohli se oblékat do šatů z jejich kůže, atd. To co jedli ovšem nebylo jen maso, konzumovali také vnitřnosti a největší pochoutkou byl mamutí mozek.

Mauglí

Kdo jako první Evropan přistál v Americe?
Kryštof Kolumbus nebo Viking Leif Eirikson?

Velká fotosoutěž

Pozor, pozor, velevážení Šavani, začtěte se pozorně do následujících řádků, neboť i pro vás je tu velká, tak trochu veselá soutěž, která vás bude bavit, nad kterou budete dumat a která vám nedá spát v příštích měsících. Ano, na těchto stránkách totiž každý měsíc najdete fotografii nějakého batolete nebo úplně neznámého malého děcka, které však bude neznámé jen na první pohled. Ve skutečnosti jej budete znát velmi dobře, protože to bude někdo z vedení nebo ze starších kluků. Vaším úkolem bude poznat, kdo že se to na fotografii skrývá v době svého útlého dětství. Kdo během roku pozná nejvíce lidí, vyhrává.

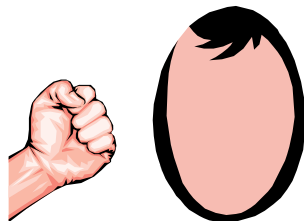
Vítěz soutěže obdrží na konci roku hodnotnou (knižní) cenu, mimo to, že se bude tato soutěž občas prolínat s oddílovým bodováním – Javorovou naškou.

Protože kopie této stránky v BK může být nekvalitní, najdete tuto fotky také na našich internetových stránkách www.skaut.cz/shawnee, samozřejmě v lepší kvalitě, takže doporučuji prohlédnout.

No takže každý z vedení byl požádán aby dodal svou fotku z dětství. Konkrétně Michal, Mičím, MIČKINIKWA, Rendy, Wablautanaga, Křeček a další, už ne aktivní starší (např. Mimi, Skaniatario atd.). Ne všichni to však správně pochopili. Mysleli si, že mají dodat fotku na které je nikdo nepozná.

Nejprve dodali fotku celého vedení současně, poté, co se vrátili z rekreace v Karibské oblasti hrazené z členských poplatků. Tato fotka však nebyla přijata, viz vpravo.

Poté tedy dodali každý svou fotku, avšak poněkud jinou, než měli. Z těchto fotek byl poznat pouze jeden člen, a to ještě na základě staré, dneska už nepoužívané přezdívky. Ostatní se vypodobnili tak, jak je právě napadlo. Výsledek posuďte sami.

Nakonec se ale vše povedlo a v máte nyní možnost začít soutěžit. Takže vzhůru do boje o slíbené ceny.

Ano, ano, konečně první očekávaná soutěžní fotka je tady, takže všichni nedočkavci mají možnost zahájit vědecké expertízy tvaru lebky nebo začít pomocí radiologické uhlíkové metody zkoumat stáří snímku. Takže zkoumejte, hromadnou možnost odpovědi dostanete na Vánoční besídce, ale můžete mi svou odpověď sdělit kdykoliv mě uvidíte nebo napsat email, protože pak třeba onemocníte a připravíte se o bod do soutěže. Ještě je tu malá nápověda. Jde samozřejmě o jednoho z lidí na pěti malých obrázcích. Jinak dítě na fotce už dávno ztratilo svoji roztomilost a nevinnou tvářičku a dnes už si s pampeliškami nehraje. Fotografie pochází z doby, kdy ještě velká většina z vás vůbec nebyla na světě.

Takže dumejte a nejpozději na Vánoční besídce už musíte mít rozmyšleno, o koho jde.

Degandawida Stopař + Rendy

Multikust

Tentokrát PC hra:

MAFIA

Mafia byla vytvořena Brněnským týmem Illusion Softworks a myslím si, že jim za to patří od všech veliký obdiv. Prvním trhákem téhle firmy byla hra Hidden & Dangerous (1999), která byla takovou sondou na zahraničním trhu. Nevím přesné číslo ale údajně se jí prodalo přibližně 1,1 milionu kusů a jako druhá hra přišla Mafia, která je také velmi kvalitní hrou. Začneme samotným příběhem, který se odehrává v Americe roku 1930 a zavede vás do smyšleného města Lost Heaven. Mafiánem se stanete náhodou, když na Vás vyletí dva muži a řvou na Vás ať rychle jedete jedno kam, hlavně ať jedete. Vaším úkolem je tedy zbavit se pronásledovatelů, samozřejmě se Vám to povede (jste přeci dobrý řidič), co na tom že to byli dva muži Dona Salieriho, vy je stejně ještě neznáte. Do Salierovi party se dostanete kvůli soupeřící rodině Morelliových, kteří vás chtějí zabít kvůli tomu, že jste pomohli Donu Salierimu. Don vás vítá do rodiny, musím podotknout že Mafia Vás do hry vtahuje hlavně kvůli perfektním filmečkům, díky kterým se cítíte jako

by jste doopravdy byly mafiánem. Mise jsou různorodé a velmi dobře navrhnuté, v Mafii je celkem dvacet misí, v kterých si užijete mnoho zábavy a adrenalinu, mezi kterými nechybí přestřelky s policií a mafiány, honičky s auty, krádeň whisky, či pouhé krádeže doutníků, v kterých jsou ale ukryté...no to poznáte sami. Po městě se můžete pohybovat buď po svých, autem, nebo nadzemkou. K dispozici máte přes šedesát dobových aut, které se chovají velmi realisticky, např. musíte po určité době natankovat, jinak Vám to nepojede (proč?) a nebo vám můžou prostřelit pneumatiky, které si můžete dát později opravit v „Bertoneho autoservisu“ za určitý obnos peněz. Přičemž nemůžete nasednout do každého auta do kterého se vám zachce, musíte se je nejprve naučit ukradnout, to vás naučí Ralph nebo Lucas. Pokud se rozhodnete pro chůzi po svých tak nemáte na výběr z pohledů, je tu pouze jeden, ale myslím že dostačující. Tím jsem trochu nakousl členy rodiny, jsou to Don Salieri - boss celé rodiny, Tommy Angelo - vy, hlavní hrdina (namluvil ho Marek Vašut), Sam - první z vašich společníků, dělá dojem laskavého muže, ale on Vám to na konci ukáže, Paulie - druhý z vašich společníků (perfektně nadaboval Petr Rychlý), je to velice impulsivní člověk a nikdy nevíte co ho napadne.

Frank - účetní Dona Salieriho a vlastně i Salieriho baru. Herní stránka Mafie je brilantní a stejně je na tom i její grafika. Hlavní zásluhu na tom má speciálně vyvinutý LS3D Engine, grafika je sice nádherná ale jen s dobrým počítačem, který není problém v dnešní době sehnat. Rozloha města by měla být neuvěřitelných 12 kilometrů čtverečných, takže určitě budete mít kam jezdit , kde se hrabe třeba GTA: Vice City. Naleznete zde milionářskou čtvrť (Oak Hill) i oblast, která se jmenuje Malá Itálie, ve které je i bar Dona Salieriho. A jaká by to byla Mafiánská hra, kdyby zde nebyla Čínská čtvrť, že? V té naleznete především informátory. Umělá inteligence je rovněž na velmi dobré úrovni, i když má své mouchy, ale která hra je nemá, že... Kdežto chod celého města je bezchybný, auta jezdí sem a tam, lidé přecházejí svorně silnici, a když ohrozíte jejich život, i když jenom trochu, tak na Vás zařvou a to pěkně česky. Naleznete zde 15 dobových zbraní jako například samopal Thompson 1928, upilovaná brokovnice (Lupara), pistole, zápalné lahve... Policie zde dohlíží na pořádek a trestá všechny přestupky. Takže když projedete na červenou ihned se za vámi pustí. V té chvíli se vyplatí raději zastavit a zaplatit pokutu. Ale jestli se vám to stane během nějaké honičky či někoho pronásledujete, budete muset sešlápnout plyn až na podlahu a věřit si, že je setřesete. Po dohrání celé hry se zpřístupní další volby jako třeba Extrémní jízda nebo si můžete jen tak jezdit po městě a třeba si hrát na taxikáře až do zblbnutí. Mafia je velmi kvalitní česká hra a už se strašně těším na Hidden & Dangerous 2, které taktéž vytváří firma Illusion Softworks. Mafia vám prostě na disku bude ležet určitě velmi dlouho, protože takové hry se často nevidí.

Minimální hardwarové požadavky: 700 Mhz, 128 MB RAM, Grafická karta 64 MB, 2 GB místa na disku (Hra po instalaci má 1,87 GB)

Lokalizace : kompletní do češtiny

Výrobce : Illusion Softworks

Distributor : Cenega

Hodnocení autora : Velmi dobrá a chytlavá hra, kterou prostě dohrajete do konce.

9,1 z 10

A co nás čeká příště ?

Buď nás navštíví Matrix, uděláme rozhovor s někým z oddílu a nebo bude hodnocení nějakého seriálu.

Křeček

Stránka zábavy

Srandovní SMS zprávy:

Pro kamarádky:

Ve škole sedím, do blba hledím, učení nevnímám, na Tebe vzpomínám.

Mám na Tebe dvě otázky: 1. Jaká je Tvá oblíbená kytka. 2. Kam Ti ji mám poslat.

Je ti smutno? Nikdo tě nepolíbí? Nikdo tě nepochová? My tě pochováme.

Tvůj pohřební ústav.

Pro kamarády:

Vaše číslo bylo vylosováno v naší velké hře. Gratuluji, získáváte jedno romské dítě. Jestli si výhru nevyzvednete do 14ti dnů, bude Vám přidělena celá romská rodina.

Pozor! Váš mozek bude optimalizován na vyšší výkon. Čekejte optimalizují...
FATAL ERROR, MOZEK NENALEZEN.

Škola by mě nejmíc osvětila, kdyby začala hořet.

Otázka do listárny. Milé Bravo. Moje přítelkyně má Nokii a já Siemense. Má náš vztah naději?

Včera byla smaženice. Samé divné hříby. Dneska půjdem do márnice, za těma co chybí.

Zahrajte prosím našim policistům písničku „ V nohách mám už tisíc mil “ Váš Kájinek.
PS: Díky za každé druhé ráno.

EURO NEWS: 1000 blondýnek soustavně prohledává dno Atlantiku! Hledají Leonarda DiCapria z potopeného Titanicu.

Od operátora:

Vážený zákazníku, Vaše SMS jsou k popukání, puklo 8 ze 7 našich operátorů smíchy. Jestli toho nenecháte, přijde naše firma na buben! Váš poslední operátor.

Popis k obrázkům:

Nahoře: Velmi, ale opravdu velmi starý operační systém

Dole: Hell=peklo, takže vítejte v pekle.

Dohromady dal: Křeček

Obsah čísla 156/15. ročník, které vyšlo 6.12. 2003:

Ø Úvodem – str. 2	Rendy
Ø Slovo Degandavidy – str. 4	Stopař
Ø Bodové menu v prosinci – str. 5	Stopař
Ø Bodování kmene v říjnu 2003 – str. 6	Rakša
Ø 9. Setkání skautských sběratelů Olomouc – str. 7	Dráček
Ø Akce Chameleon – 1. část – str. 8	Michal
Ø Akce Chameleon – 2. část – Červenka – str. 9	MIČIM
Ø Akce Chameleon – str. 11	Tarzan
Ø Uzlařská regata – Bludov – str. 13	MIČIM
Ø Fotostrana měsíce listopadu – str. 14	Rendy
Ø Slavné třináctky – str. 15	MIČKINIKWA
Ø Indiánské písmo – str. 16	MIČKINIKWA
Ø Uzlování a lasování – str. 17	MIČKINIKWA
Ø Sondy do světa skautů – str. 18	MIČKINIKWA
Ø Plán akcí – str. 19	Stopař
Ø Sovy – str. 20	Michal
Ø Vlci – str. 21	MIČIM
Ø Schůzky koníků – str. 22	Cestovatel
Ø Rébusy – str. 22	Cestovatel
Ø Mýty: Část čtvrtá – str. 23	Cestovatel
Ø Co se děje v oddíle, co se děje ve vedení? – str. 24	Stopař
Ø Víte, že... – str. 25	Mauglí
Ø Detektivka – str. 26	MIČKINIKWA
Ø Velká fotosoutěž – str. 27	Stopař + Rendy
Ø Multikust – str. 29	Křeček
Ø Stránka zábavy – str. 31	Křeček

Příští redakční rada	neděle 28. prosince v 18.15
Uzávěrka příspěvků příštího čísla:	neděle 4. ledna
Příští číslo vyjde:	pátek 9. ledna 2004

Březová kůra – časopis skautského oddílu TROJKA SHAWNEE Zábřeh
číslo 156, náklad 35 výtisků – vyšlo prosinec 2003
redakce: Petr Fornůsek, Sudkov, MOBIL 608 159 945, NEMOBIL 583 437 317
Vladimír Pacholík, Zábřeh, MOBIL 605 301 871, NEMOBIL zrušen
trojka.shawnee@email.cz, fornusekp@email.cz
grafický návrh a úprava: Veronika Benková, Zábřeh
Vydáno pro vnitřní potřeby, neprošlo jazykovou úpravou!